

№ 7909

НАРОДНА ОПЕРА – РУСЕ

Т Р У Б А Д У Р

ТРУБАДУР

ОПЕРА В 4 ДЕЙСТВИЯ

Музика от Джузепе ВЕРДИ

Либретто от С. КАМАРИНО

По едноименната драма на Г. ГУТЕРЕЦ

Първото представление се е състояло
на 19 януари 1853 година в Рим

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА:

ГРАФ ДИ ЛУНА	баритон
ХЕРЦОГИНЯ ЛЕОНОРА	сопран
МАНРИКО — трубадур	тенор
АЗУЧЕНА — циганка	мец-сопран
ФЕРАНДО — началник на стражата	бас
РЮИЦ — приятел на Манрико	тенор
ИНЕС	сопран

Действието става през средновековието
по време на трубадурите и рицарите в
Испания.

Регионална библиотека
"Любен Каравелов" - Русе

120000890832

490982

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Първо действие — първа картина. Старият граф ди Луна е имал двама сина. Една нощ, когато всички в замъка заспали, циганка-магьосница се вмъкнала в детската стая и омаягьосала по-малкия от синовете. Оттогава детето започнало да линее. Магьосницата била заловена и изгорена на клада. Дъщеря ѝ — младата циганка Азучена — се заклела да отмъсти за майка си. През същата нощ — на изгарянето на майка ѝ — тя успява да се добере със своето малко дете на ръце до замъка, откраднала графското дете от люлката и го хвърлила в огъня, в който е била изгорена майка ѝ.

За всичко това разказва Ферандо пред войниците от стражата на граф ди Луна. — „Старият граф отдавна е вече мъртав“ — завършва Ферандо — „но той до самата си смърт не е вярвал в гибелта на по-малкия си син, макар костите на детето да са били намерени в пепелта на кладата. Преди смъртта си старецът е заветал на по-големия си син да намери циганката и да отмъсти.“

Стражата по заповед на господаря трябва да проследи неизвестния трубадур, който редовно пее нощем под прозорците на прекрасната херцогиня Леонора. Графът е влюбен в Леонора и я ревнува от тайнствения трубадур.

Втора картина. Непрогледна нощ в която се очертават само силуетите на дърветата и осветените стъпала на мраморните стълби които водят до двореца на херцогинята. Тя се разхожда със своята доверена приятелка Инес на която открива любовта си към непознатия рицар. На последния турнир той е победил всичките си съперници и Леонора го е овенчала с лаври. Тя знае, че рицаря ще ѝ отговори с взаимност — не случайно всяка нощ той пее под прозорците ѝ. Двете влизат в замъка. Изведнаж из тъмнината долита песен. Дочул песента в градината идва граф ди Луна, той разбира, че пее все същият неизвестен трубадур. Появява се и Леонора. В тъмнината тя взема граф ди Луна за певеца, втурва се към него, но в този миг, прикрит в сянката излиза Манрико. Леонора веднага познава рицаря — победител на последния турнир, а графът — своя заклет враг Манрико, осъден на смърт и прогонен от Арагона. Противниците срещат сабите си.

Второ действие — първа картина (III к.)

Сред разваления на изоставен замък циганите се веселят около буйни огънове. Дълбоко замислени са само циганката Азучена и Манрико. Тя решава да му разкаже печалната, никому неизвестна история . . . В оная страшна нощ, когато са изгорили на кладата майка ѝ, Азучена е извършила съдбоносна грешка: хвърлила в огъня не детето на стария граф, а своето собствено дете. Синът на графа — Манрико — останал жив и Азучена го отгледала като свой син.

И така, Азучена не могла да отмъсти за майка си. Дълг на Манрико е той да отмъсти за нея. Става ясно, че Манрико не е син на Азучена, но той я обича с истинска синовна любов. Като родна майка тя е бдяла над него, не веднаж го е спасявала от смъртта. Появява се Рюиц, приятел на Манрико, който му известява, че Леонора, считайки, че Манрико е загинал, решава да постъпи в манастир. Развълнуван от известието, Манрико бърза да отиде при Леонора.

Втора (четвърта) картина

Тъмна нощ. Безшумно са се притаили до манастирските стени войниците начело с граф ди Луна и Ферандо. Те се готвят да отвлекат Леонора преди да се е подстригала като монахиня.

Графът се втурва към отиващите в параклиса девойки, но между тях застава Манрико със своите приятели. След кратка, но ожесточена схватка, отрядът на граф ди Луна е прогонен. Леонора не вярва на очите си и се хвърля в обятията на Манрико когото е считала за загинал.

Трето действие (пета картина)

Лагера на граф ди Луна. С войските си той е обсадил крепостта Кастело, в която Манрико е скрил Леонора. Пред шатрата на граф ди Луна довеждат циганка, заловена около лагера. Тя се преструва на бедна скитница която няма никакви лоши намерения. Графът е готов да я освободи, но появяването на Ферандо променя нещата.

Под побелелите коси на старицата, той познава някогашната млада циганка, която е хвърлила в огъня брата на граф ди Луна. Той заповядва да я отведат в затвора и след това да я изгорят на кладата.

Шеста картина. В крепостта, Леонора и Манрико се топят за венчавка в храма на крепостта. Но Рюиц съобщава

че враговете са заловили Азучена и са приготвили кладата за смъртта ѝ. В прозорците на храма играят отблясъците от огнената клада. Манрико събира войниците си и бърза да спаси Азучена.

Четвърто действие (VII картина)

Манрико не успява. Отрядът му е разбит и сам той пленен и хвърлен в подземие при Азучена. В подножието на кулата, в която е затворен Манрико, се явяват Леонора и Рюиц. Леонора е решила да спаси Манрико, като е готова да стане жена на граф ди Луна. Графът приема нейното условие, без да подозира, че Леонора ще изпие отровата, скрита във пръстена ѝ . . .

Осма картина: В мрачното подземие Манрико и Азучена си спомнят миналото, свободния живот в планините. Влиза Леонора, която съобщава, че Манрико е свободен. Но свободата вече не му е необходима, Леонора умира в ръцете му.

Граф ди Луна намира Леонора издъхваща в ръцете на Манрико. Той заповядва да отведат Манрико на кладата.

— Манрико е мъртав, но знай, че той бе твой брат — злорадно отговаря Азучена — и отмъстила за майка си, пада мъртва на земята.

Операта „ТРУБАДУР„

е представена за първи път в България
на 30 януари 1891 г. днина в „Славянска
беседа“ от тогавашните „Столична драма-
тическа — оперна трупа“ със

СЛЕДНИТЕ ИЗПЪЛНИТЕЛИ:

ГРАФ ДИ ЛУНА	.	.	.	.	Драгомир Казаков
ЛЕОНОРА	.	.	.	.	Олга Добшева
АЗУЧЕНА	.	.	.	.	Ана Кратохвилова
МАНРИКО	.	.	.	.	Иван Славков
ФЕРАНДО	.	.	.	.	Ярослав Хашек
ИНЕС	.	.	.	.	Ана Кратохвилова
РЮИЦ	.	.	.	.	Г. Златароб

Диригент: А. БУКУРЕЩЛИЕВ

Режисьор: Я. ХАШЕК

През 1914 година на 17 януари се даде

„ТРУБАДУР“

в Народния театър

от българската оперна дружба

СЪС СЪСТАВ:

ГРАФ ДИ ЛУНА	.	.	.	.	Ж. Минчев
ЛЕОНОРА	.	.	.	.	П. Тороманова
АЗУЧЕНА	.	.	.	.	А. Тодорова
МАНРИКО	.	.	.	.	С. Македонски
ФЕРАНДО	.	.	.	.	Г. Дончев
ИНЕС	.	.	.	.	Л. Хаджиева
РЮИЦ	.	.	.	.	С. Филев
СТАРИЯ ЦИГАНИН.	.	.	.	.	Т. Блъсков
ВЕСТИТЕЛ	.	.	.	.	Черговски

Диригент: Т. ХАДЖИЕВ

Режисьор: К. И. МИХАЙЛОВ — СТОЯН

